

OKRESNÁ PROKURATÚRA GALANTA
Obrancov mieru 2, 924 29 Galanta 1

Číslo: 2 Pv 484/18/2202-7
EEČ: 2-17-38-2019

Galanta 21.01.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta

Podľa § 215 odsek 1 písmeno h Trestného poriadku s poukazom na § 86 odsek 1 písmeno a Trestného zákona **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako otec syna XXXXX, narodeného XXXXX, bytom u matky XXXXX, XXXXX, XXXXX si v mieste trvalého bydliska v XXXXX a všade tam, kde sa zdržiaval neplnil vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, a na ktorú bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/267/2008 zo dňa 31.03.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2009 a ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna XXXXX sumou vo výške 40,- Eur mesačne vždy do 15-theo dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky XXXXX, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od február 2018, máj 2018, jún 2018, august 2018, september 2018, október 2018, november 2018 až do decembra 2018 vrátane vo výške 320,- Eur,

lebo zanikla trestnosť činu.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Močenok ČVS:ORP-274/MO-SA-2018 dňa 15.11.2018 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Obvinenie bolo vznesené na podklade trestného oznámenia XXXXX zo dňa 12.10.2018, rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 6C/95/2001 zo dňa 05.02.2002, právoplatný dňom 19.02.2002, rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/267/2008 zo dňa 31.03.2009, právoplatný dňa 16.04.2009, rodného listu, potvrdenia o návšteve školy ako aj ďalších listinných materiálov.

Z výsluchu obvineného XXXXX zo dňa 19.12.2018 vyplýva, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti na syna XXXXX vo výške 40,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa vopred k rukám matky XXXXX. Je si vedomý toho, že neplatil výživné celkovo za 8 mesiacov. Dňa 16.01.2018 poslal svojej bývalej manželke XXXXX šekom na adresu jej pobytu sumu vo výške 80,- Eur, čo bolo za mesiace december 2018 a január 2018. Následne jej nezaplatil za mesiac február 2018 a až 18.04.2018 jej poslal výživné vo výške 80,- Eur za mesiace marec 2018 a apríl 2018. Za mesiace máj 2018 a jún 2018 taktiež nezaplatil, ale zaplatil dňa 04.07.2018 sumu 40,- Eur za mesiac júl 2018. Následne zase nezaplatil za mesiace august 2018, september 2018, október 2018, november 2018 na december 2018. Celkovo to činilo sumu vo výške 320,- Eur, ktorú však už zaplatil, a to dňa 17.12.2018, kedy poslal svojej bývalej manželke poštovou poukážkou sumu 240,- Eur a zvyšných 80,- Eur jej dal na ruku. Prvú sumu vie preukázať, avšak sumu 80,- Eur preukázať nevie. Celkovú dlžnú sumu teda už uhradil. Taktiež uviedol, že požiada Okresný súd Galanta o zrušenie vyživovacej povinnosti, nakoľko jeho syn sa medzičasom stal plnoletým a dokonca sa aj zamestnal. So synom bol v kontakte a týmto toto konanie považuje za vyrovnané.

Svedkyňa XXXXX v rámci výsluchu zo dňa 19.12.2018 uviedla, že dňa 12.10.2018 podala trestné oznámenie na XXXXX, nakoľko za mesiace február 2018, máj 2018, jún 2018, august 2018, september 2018 a následne potom aj október 2018, november 2018 a december 2018, teda celkovo 8 mesiacov nezaplatil na základe rozsudku Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 12P/267/2008 výživné na ich spoločné dieťa XXXXX. Toto výživné je povinný plniť k jej rukám do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred. Čo sa týka šekov, ktoré uhradil, to bolo dňa 16.01.2018 vo výške 80,- Eur, to bolo zaplatené výživné za mesiac december 2017 a január 2018, ďalej zaplatil 18.04.2018 sumu 80,- Eur, to bolo za mesiace marec 2018 a apríl 2018 a poslednýkrát zaplatil 04.07.2018 vo výške 40,- Eur a to bolo za mesiac júl 2018. Ona to takto počíta a celkovo teda nezaplatil za 8 mesiacov. On si je taktiež vedomý, že za tieto mesiace takto nezaplatil. Dňa 19.12.2018 si našla poštovú poukážku na adrese jej trvalého bydliska na sumu 240,- Eur a sumu 80,- Eur jej dal na ruku dňa 17.12.2018 v obci XXXXX pri predajni COOP Jednota v poobedňajších hodinách. Dlh XXXXX je tým vyrovnaný, ku dňu výsluchu jej XXXXX nedlží žiadne výživné,

pričom plní aj bežné výživné. S ohľadom na skutočnosť, že medzičasom sa ich syn už aj zamestnal, nežiada, aby jej XXXXX naďalej plnil výživné. Z výsluchu svedkyne nevyplýva, že počas obdobia neplnenia si vyživovacej povinnosti zo strany obvineného trpeli núdzou (kedy v posudzovanom období bola zamestnaná a následne sa zamestnal aj ich spoločný syn XXXXX), ktorá skutočnosť odôvodňuje vydanie uznesenia o zastavení trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno h) Trestného poriadku.

Podľa ustanovenia § 207 odsek 1 Trestného zákona *kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.*

Trestný čin ako určitú právnu konštrukciu vymedzuje Trestný zákon uzavretým komplexom presne definovaných objektívnych a subjektívnych znakov, ktoré v súhrne vytvárajú skutkovú podstatu trestného činu. Skutkovou podstatou sa rozumieme súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako konkrétny trestný čin, pričom každá skutková podstata trestného činu obsahuje znaky charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku trestného činu. Všetky tieto štyri znaky tvoria jednotný celok a sú v skutkovej podstate obligatórne, t. j. ak by niektorý z týchto znakov pri konkrétnom skutku chýbal, nedošlo by k naplneniu tej - ktorej skutkovej podstaty trestného činu a nemohlo by teda ani dôjsť k vyvodu trestnej zodpovednosti páchatel'a.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného (v konkrétnom prípade vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom).

Objektívna stránka trestného činu podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona spočíva v konaní páchatel'a, ktorý si neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a to najmenej tri mesiace v období dvoch rokov.

Zanedbanie povinnej výživy je pokračovacím trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu (viď § 122 odsek 9 až 13 Trestného zákona). V prípade, ak je páchatel' obvinený zo skutku kvalifikovaného ako tento trestný čin, a pokračuje v neplnení vyživovacej povinnosti, posudzuje sa také konanie ako nový skutok, a to od vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa alebo od doby, ako sa súd druhého stupňa odoberie na záverečnú poradu (§ 122 odsek 13 Trestného zákona).

Tri mesiace, počas ktorých si páchatel' neplní svoju povinnosť v období dvoch rokov nemusia nasledovať bezprostredne po sebe, musí sa však jednať o tri mesiace v rámci dvoch rokov.

Spravidla sa nevyžaduje, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu, okrem prípadu právoplatného rozhodnutia súdu o otcovstve (nie však o predbežnom opatrení) a rozhodnutia súdu, respektíve dohody rozvedených manželov o výške manželského výživného (viď R 18/1984, respektíve R 32/1979). Orgány činné v trestnom konaní posudzujú takú otázku samostatne podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku (viď R 56/1993). Nemusí tomu predchádzať výkon rozhodnutia súdu o určenom výživnom.

Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať oprávnenú osobu v naturálnej forme, to znamená vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a podobne. (viď R 26/1982).

Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá je povinná vyživovať alebo zaopatrovať iného (viď R 33/1960).

Z hľadiska **subjektívnej stránky** zavinenie vyjadrené vo forme „čo aj z nedbanlivosti“ (§ 207 odsek 1 Trestného zákona) pripúšťa zavinenie nielen úmyselné, ale aj z nedbanlivosti (viď § 15 a 16 Trestného zákona). V zmysle § 17 Trestného zákona treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

O tom, či trestnosť zanedbania povinnej výživy (§ 213 Trestného zákona – teraz § 207 Trestného zákona – poznámka prokurátorky) zaniká pre účinnú ľútosť, možno uvažovať len vtedy, keď je náležite zistené, že sa páchatel trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Trestného zákona (teraz § 207 Trestného zákona – poznámka prokurátorky) skutočne dopustil (R 25/1981).

Zo zabezpečenej dôkaznej situácie vyplýva, že skutok (tak, ako je uvedený v skutkovej vete tohto uznesenia) napĺňa obligatórne znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, a to v podobe subjektu, subjektívnej stránky, objektu, ako aj objektívnej stránky. Uvedené je preukázané nielen výpoveďou svedkyne XXXXX, ale sám obvinený XXXXX sa k spáchaniu skutku priznal pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného. Zavinené spáchanie skutku práve obvineným XXXXX je preukázané taktiež množstvom vo vyšetrovacom spise sa nachádzajúcich (a vyššie uvedených) listinných dôkazov.

Aj napriek vyššie konštatovanému je potrebné uviesť, že obvinený XXXXX dňa 19.12.2018 uhradil zameškané výživné (ako aj bežné výživné), pričom trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky. Obvinený teda svojim aktívnym konaním splnil zákonné podmienky predpokladané ustanovením § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre postup podľa § 215 odsek 1 písmeno h) Trestného poriadku.

Podľa ustanovenia § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona *trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.*

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti (kedy trestnosť činu s poukazom na ustanovenie § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona o účinnej ľútosti zanikla), bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť cestou tunajšej okresnej prokuratúry do troch pracovných dní od doručenia uznesenia na Krajskú prokuratúru Trnava. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Ľubomíra Jakúbková
prokurátorka